

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Der ligger en Stad i det Tyrkiske Land

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Der ligger en Stad i det Tyrkiske Land", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 284. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid100038/facsimile.pdf> (tilgået 11. april 2021)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

- Kalder under Nørrelide
Kun Guds Engle *Alfer* hvide,
Paradiset *Gladhjems* Vang!
- 10 Eders gyldne Barnedrømme
Lad ei kaldes Løgn og Tant!
Alle Rørelserne ømme
Ved hvad Hjertet kalder sandt,
Hjerte-Sorger, Hjertens-Glæder,
Renere end Munke-Sæder
Tvætter Gud i Naadens Bad.
- 11 Lægges Hjertet, lægges Livet,
Folkets Aand og Tungens Maal,
Som af Gud de os er givet,
I den gyldne Offerskaal,
Trods al deres Lak og Lyde,
Ei sit Værk vil Gud forskyde,
Han gør Alting godt igien!
- 12 Naar med Tro vi os tilegner
Ordet, som til os det lød,
Synd ei Herren os tilregner,
Men sin Dyd og Helte-Død,
Os paa Hjerte Aanden falder
Som i Naadens gyldne Alder:
Nytaars-Dagens Morgengry!

No. 100.
Antiochia.

Egen Melodi af C. Barnekow.

- 1 Der ligger en Stad i det Tyrkiske Land,
Som Christne bør ei at forglemme,
Derfra gik vor Tro over bølgende Strand,
Og der har vort Christen-Navn hjemme;

Den Stad ligger deilig og svinger sig op
Ad Bjerget, fra Floden til Borgen paa Top,
Afbilder hvad Christne skal gjøre.

2 Ja, saa er den bygget, den hellige Stad,
Som Gud kalder Byen paa Bjerget,
Som Floden gjør frugthar og vandrig og glad,
Som Aanden med Almagt har værget!
Som Taarnet paa Tind ligger Huset paa Hald,
Der synes at helde og true med Fald,
Men trodser dog Helvedes Porte.

3 Den hellige Stad med sin Løve i Skjold,
Og Vægtene, som ikke slumme,
Ei vindes med List og ei tages med Vold
Af Fienderne mange og grumme,
Den tæller nu godt aften hundrede Aar
Og lovsynger Ham, der i Dag som i Gaar
Kan Døden og Djævelen tvinge!

4 Vor Hjelm er vort Haab, og vort Skjold er vor Tro,
Guds Ord baade Sværdet og Luren,
Vor Bøn i den Eenbaarnes Navn er vor Bro,
Taalmodighed kalde vi Muren,
Vor Daab er vor Flod, ja vor Nil-Strøm saa fiin,
Paa Bordet vi fattes ei Brød eller Viin,
Saa trodse vi Hungerens Plage!

5 Lad Vittighed spille og glimre paa Skjold!
Vort Skjold slukker gloende Pile.
Lad Grumheden rase mod Lavgiærde-Vold!
Som Engle dens Murtinder smile.
Lad Hjelmen nedsænkes til Stor-Havets Bund!
Ja, lad den nedmanes til Helvedes Grund!
Den himler dog ikke desmindre.

6 O, hvem kan vel døve det lynende Sværd!
Det klinger, saa Skyerne brage.
Og hvem kan vel slaae den usynlige Hær,
Der kæmper for os alle Dage!
Ja, hvem er hans Lige i Størke og Mod,
Som throner i Himlen, til under hans Fod
Af Fienderne lægges den Sidstel

7 Besmitte kan Tyrker den deilige Stad,
Hvor Christendom havde sin Vugge,
Men aldrig for Grumhed, for Haan eller Had,
Dog »Byen paa Bjerget« skal bukke,
Vor Tro og vort Haab, med Guds levende Ord,
Trods Helvedes Porte skal throne paa Jord,
Til Himmerigs Porte oplades!

No. 101.

St. Peders Fængsling.

Egen Melodi af L. M. Lindeman.

1 Sankt Peder, han ligger i Bolt og Jern,
Det er stor Ynk og Kvide,
Imorgen Herodes ham fører ud
For Jesu Navn at lide!

2 Den Tidende løber fra Hus til Hus,
Hvor Christne Folk er inde,
Da samles de alle i Jesu Navn
Til Bøn med Sorg i Sinde.

3 I Fængselet rolig Sankt Peder sov,
Guds Fred var i hans Hjerter,
Han vaagnede op ved et Venneklap
Og saae en maanlys Kierte.